

THE MILITANT

Εβδομαδιαία σοσιαλιστική εφημερίδα που εκδίδεται στη Νέα Υόρκη στην υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων

Vol. 86/No. 24, 4 Ιούλη 2022

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Σύνεδροι συζητούν την εργατική απάντηση στις καπιταλιστικές κρίσεις, καθορίζουν το επόμενο συνέδριο του κόμματος

των Στιβ Κλαρκ και Τέρι Έβανς

Militant/ Hilda Cuzco

Ο Τζακ Μπαρνς, εθνικός γραμματέας του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος απευθύνεται στους συνέδρους.

«Φέτος μας δίδεται μια σπάνια ευκαιρία με το κλείσιμο αυτής της συνδιάσκεψης να προχωρήσουμε κατευθείαν σε καμπάνιες και άλλες δραστηριότητες που εστιάζουν στα κεντρικά πολιτικά και προγραμματικά ζητήματα τα οποία συζητούμε και αποσαφηνίζουμε εδώ», είπε ο Τζακ

Μπαρνς, εθνικός γραμματέας του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος (ΣΕΚ). Απευθυνόταν σε περίπου 350 άτομα που συμμετείχαν στη Διεθνή Συνδιάσκεψη Ακτιβιστών Εργατών στις 11 Ιούνη που διοργανώθηκε στο Σπρίνγκφιλντ του Οχάιο υπό την αιγίδα του ΣΕΚ.

Η ετήσια αυτή συνάντηση ήταν φέτος η μεγαλύτερη από το 2009, με τη συμμετοχή ανθρώπων από 10 χώρες, μεταξύ των οποίων ήταν μέλη και υποστηρικτές Κομμουνιστικών Ενώσεων από τον Καναδά, το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Νέα Ζηλανδία και την Αυστραλία που είναι αδελφές οργανώσεις του ΣΕΚ. Υπήρχαν επίσης συμμετοχές από τη Γαλλία, την Ελλάδα, την Ιρλανδία, τη Νορβηγία και τη Σουηδία. Το τέλος της καραντίνας και των περιορισμών στις μετακινήσεις λόγω του COVID, κατέστησε δυνατή για πρώτη φορά μετά από τρία χρόνια τη διεξαγωγή μιας αληθινά διεθνούς συνάντησης, ενισχύοντάς την πολιτικά.

«Να διαδώσουμε το πρόγραμμα του ΣΕΚ στους εργαζόμενους! Να διευρύνουμε την εμβέλεια της καμπάνιας των υποψηφίων του κόμματος, των εντύπων και των βιβλίων. Ενταχθείτε στο Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα!» – αυτό έγραφε το πανό στο μπροστινό σημείο της αίθουσας. Στη συγκέντρωση κατά το κλείσιμο της διεθνούς συνάντησης, κομμουνιστές εργαζόμενοι συζήτησαν τα σημαντικότερα σημεία των επιτυχημένων προπαγανδιστικών εκστρατειών της άνοιξης, τη συνδικαλιστική δραστηριότητα και άλλες δράσεις, ενώ προτάθηκε η συνέχιση των εκστρατειών αυτό το καλοκαίρι.

Militant/Annette Kouri

Δεξιά, η Γκαμπριέλ Προσέρ, υποψήφια του ΣΕΚ στις περιφερειακές εκλογές της Μινεσότα δείχνει στην Άντζι Μπενκς το πρόγραμμα του κόμματος, τη *Militant*, σε διαδήλωση κατά της αστυνομικής κτηνωδίας στις 25 Μαΐου στη Μινεάπολις.

Ανάμεσα στα επόμενα βήματα περιλαμβάνονται τα εξής: την ανανέωση εκατοντάδων συνδρομών μεταξύ των σχεδόν 1.700 νέων αναγνωστών της εφημερίδας *Militant*· τη διάδοση βιβλίων γραμμένων από ηγέτες του κόμματος και άλλους επαναστάτες σε εργαζόμενους και νεολαία· και τη χρησιμοποίηση των κομμουνιστικών εκλογικών εκστρατειών και των υποψηφίων ώστε να εξηγήσουμε το πρόγραμμα του κόμματος. Τον Ιούλη θα οργανωθεί μια ιδιαίτερη προσπάθεια για τη συμμετοχή του Κρις Χέπνερ στις εκλογές με ψηφοδέλτιο, ως υποψήφιο του ΣΕΚ για το Κογκρέσο των ΗΠΑ στη Φιλαδέλφεια, για πρώτη φορά μετά από

πολλά χρόνια, στις ομοσπονδιακές εκλογές στην Πενσιλβανία.

Στην εκδήλωση κατά το κλείσιμο της σύσκεψης, ομιλητές περιέγραψαν επίσης την οργάνωση αλληλεγγύης με σκληρούς απεργιακούς αγώνες των εργαζομένων και των συνδικάτων τους που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Ο Μπαρνς ανακοίνωσε ότι τον Δεκέμβρη το ΣΕΚ θα πραγματοποιήσει συνέδριο. Οι τοπικές οργανώσεις, στη βάση συζήτησης από τα μέλη του υλικού που θα προετοιμάσει η ηγεσία του κόμματος, θα εκλέξουν αντιπροσώπους στο συνέδριο, που θα ανταλλάξουν απόψεις και θα αποφασίσουν την πολιτική κατεύθυνση και τα επόμενα βήματα του κόμματος και θα εκλέξουν νέα Εθνική Επιτροπή.

Κρίση του καπιταλισμού, η απάντηση των εργαζομένων

Η συνδιάσκεψη είχε οργανωθεί γύρω από τέσσερις εισηγήσεις σε αντίστοιχες ολομέλειες πάνω στη σημερινή επιταχυνόμενη οικονομική, κοινωνική και ηθική κρίση του καπιταλισμού· τις οξυνόμενες διενέξεις ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές άρχουσες τάξεις και άλλες δυνάμεις· και την επακόλουθη δεκτικότητα ανάμεσα στους εργαζόμενους προς την προοπτική που προβάλλει το ΣΕΚ και κομμουνιστικές οργανώσεις σε άλλες χώρες.

Η πολιτική εισήγηση προς τη συνδιάσκεψη από τον Τζακ Μπαρνς επισήμανε την επιταχυνόμενη αύξηση του πληθωρισμού, την εξελισσόμενη οξεία πτώση στην παραγωγή και στο εμπόριο και τις συνέπειες για τις συνθήκες διαβίωσης και εργασίας των εργαζομένων και των οικογενειών μας. Οι εργαζόμενοι αντιμετωπίζουν την εξάπλωση της χρήσης φονικών ναρκωτικών ουσιών, του αλκοολισμού και του εθισμού στα τυχερά παιχνίδια, καθώς και την αύξηση των περιστατικών ψυχικών νοσημάτων, των αυτοκτονιών και του εγκλήματος.

Στη δίνη αυτών των συνθηκών, είπε ο Μπαρνς, η εργατική τάξη, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, έχει κάθε συμφέρον να υπερασπίζεται τα συνταγματικά δικαιώματα και τις συνταγματικές προστασίες που έχουμε κερδίσει, και τα περιθώρια για πολιτική δουλειά που χρειαζόμαστε για να οργανώσουμε τον αγώνα μας. Τα δικαιώματα αυτά βρίσκονται στο στόχαστρο της επίθεσης της κυβέρνησης των αφεντικών και των πολιτικών κομμάτων τους, με τους μικροαστούς «προοδευτικούς» να βρίσκονται όλο και πιο συχνά στις πρώτες γραμμές αυτής της επίθεσης.

Η παρουσίαση της Μέρι-Άλις Γουότερς, μέλους της Εθνικής Επιτροπής του ΣΕΚ –με θέμα «Η οικογένεια και η χειραφέτηση των γυναικών: τι διδαχτήκαμε από δύο σοσιαλιστικές επαναστάσεις και από τη δική μας εμπειρία στην ταξική πάλη»– ενίσχυσε πολιτικά τους συμμετέχοντες στη συνδιάσκεψη ώστε να συμβάλουν πιο αποτελεσματικά με μια εργατική προοπτική στην αντιπαράθεση απόψεων που μαίνεται από τις αρχές του έτους, μετά τη διαρροή του προσχεδίου απόφασης του Ανώτατου Δικαστηρίου των ΗΠΑ που ανατρέπει την απόφαση για τις αμβλώσεις του 1973.

Υπήρξε μια παρουσίαση με θέμα, «Ο πόλεμος της Μόσχας κατά της Ουκρανίας ανοίγει μια νέα φάση στην κρίση της ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων» από τον Τζον Στούντερ, αρχισυντάκτη της *Militant*, καθώς επίσης μια εισήγηση για τη δουλειά του κόμματος στα συνδικάτα και το εργατικό κίνημα από την Μέρι Μάρτιν, καθοδηγήτρια της συνδικαλιστικής δουλειάς του ΣΕΚ.

Κάθε παρουσίαση συμπληρώθηκε από δύο συνεδριάσεις με ερωτήσεις και τοποθετήσεις πάνω στις εισηγήσεις, καθώς και τέσσερις εκπαιδευτικές συναντήσεις με τα παρακάτω θέματα: «Ανεξάρτητη εργατική πολιτική απέναντι στην ταξική συνεργασία: διδάγματα από την πάλη για την απελευθέρωση των Μαύρων»· «Το ΣΕΚ και οι εκμεταλλεζόμενοι αγρότες: σύμμαχοι στον αγώνα για την εργατική εξουσία»· «Ο Λένιν, η Μπουντ και η σφυρηλάτηση του κόμματος των Μπολσεβίκων»· και «Στην υπεράσπιση του μαρξισμού: ο προλεταριακός προσανατολισμός του κόμματος και το κομμουνιστικό πρόγραμμά μας».

Militant/Hilda Cuzco

Συμμετέχοντες στη συνδιάσκεψη μαθαίνουν για τα σχέδια των υποστηρικτών του κόμματος να επεκτείνουν την παραγωγή βιβλίων του Pathfinder σε διαφορετικές μορφές ώστε να είναι προσιτά σε εργαζόμενους που είναι τυφλοί ή έχουν προβλήματα όρασης.

Πάνω από δέκα ταμπλό απεικόνιζαν τα θέματα της συζήτησης στη συνδιάσκεψη και ήταν αναρτημένες σε μια πλευρά της αίθουσας, προσελκύοντας ενδιαφερόμενους/ες πριν και μετά από κάθε συνεδρίαση.

Καθώς οι συμμετέχοντες εισέρχονταν στην αίθουσα, αντίκριζαν σειρά πάγκων βιβλίων. Έως το τέλος της συνδιάσκεψης οι πωλήσεις έφτασαν τα 620 βιβλία. Τα πιο ευυπόληπτα ήταν πάνω από 50 αντίτυπα από διάφορα τεύχη του μαρξιστικού περιοδικού *New Internationalist* τα οποία περιέχουν κείμενα που εξετάζουν τις ρίζες των σημερινών κλυδωνισμών και πολέμων. Μεγάλες πωλήσεις σημείωσαν επίσης το *Η απελευθέρωση των γυναικών* του Β.Ι. Λένιν, η απόφαση του συνεδρίου του ΣΕΚ το 1957 με τίτλο *Ο ταξικός μαχητικός δρόμος προς την ισότητα των νέγρων, Ο μαρξισμός και ο εργαζόμενος αγρότης* και το τελευταίο βιβλίο των εκδόσεων Pathfinder Press, *Η εργασία, η φύση και η εξέλιξη της ανθρωπότητας*.

Οι ζωνρές συζητήσεις κατά τη διάρκεια των γευμάτων και οι κοινωνικές δραστηριότητες τα βράδια ολοκλήρωναν τις ημέρες.

Οι κρίσεις και ο πόλεμος

Ο σημερινός κόσμος, εκτός από τις τιμές που έχουν εκτοξευθεί και την επερχόμενη οικονομική ύφεση, είτε ο Μπαρνς, χαρακτηρίζεται και από έντονες μετατοπίσεις στην ιμπεριαλιστική «τάξη πραγμάτων» η οποία επιβλήθηκε από τους νικητές του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Οι διενέξεις αυτές εξελίσσονταν επί αρκετά χρόνια, αλλά έχουν σε σημαντικό βαθμό επιδεινωθεί με τον πόλεμο της Μόσχας κατά του λαού της Ουκρανίας.

Ο ανελέητος ανταγωνισμός για κέρδη διαρρηγνύει το συνονθύλευμα εκείνο που το απαρτίζουν ισχυρότερα και ασθενέστερα καπιταλιστικά κράτη και το οποίο φέρει το όνομα Ευρωπαϊκή Ένωση, με πλήρη αδιαφορία για τη ζωή και την υγεία των εργαζομένων. Στον ορίζοντα διαφαίνονται νομισματικοί και εμπορικοί πόλεμοι και η μετατροπή τους σε στρατιωτικούς πολέμους. Το σταλινικά διαμορφωμένο καθεστώς στο Πεκίνο που έχει έναν επεκτατικό προσανατολισμό, συνιστά μια αυξανόμενη πρόκληση για την Ουάσιγκτον στην Ασία, τον Ειρηνικό και αλλού.

Οι οικονομικές πιέσεις του καπιταλισμού στις οικογένειές μας μειώνουν το ποσοστό της γεννητικότητας και αυξάνουν τις πιέσεις προς τις οικογένειες να φροντίζουν τους ηλικιωμένους γονείς.

Ο μεγαλύτερος στόχος των κυρίαρχων πλούσιων οικογενειών και των βολεμένων μικροαστών υποστηρικτών τους είναι οι εργαζόμενοι, εκείνοι που η Χίλαρι Κλίντον κατά τον προεκλογικό αγώνα της το

2016 για την προεδρία των ΗΠΑ αποκάλυψε περιφρονητικά «κατάπτυστους». Οι κυρίαρχοι καπιταλιστές όχι μόνον τους μισούν βαθύτατα αλλά όλο και περισσότερο τους φοβούνται. Είναι ο φόβος αυτός που δίνει ώθηση στην κρίση και στον πολιτικό φατριασμό που κλονίζουν τα δίδυμα πολιτικά κόμματα της κυρίαρχης τάξης, το Δημοκρατικό και το Ρεπουμπλικανικό κόμμα, και άλλους πολιτικούς και κρατικούς θεσμούς των ΗΠΑ.

Για το ΣΕΚ, όμως, είπε ο Μπαρνς, ακριβώς αυτοί οι «κατάπτυστοι» – όλων των προελεύσεων, από όλες τις περιοχές της χώρας, κάθε χρώματος δέρματος, και των δύο φύλων, στην πόλη και την ύπαιθρο– «είναι που προσπαθούμε να προσελκύσουμε. Αυτούς/ές προσπαθούμε να εκπαιδεύσουμε και να ανυψώσουμε την ταξική συνείδησή τους. Από αυτούς/ές διδασκόμαστε».

Ο φόβος αυτός και η περιφρόνηση της εργατικής τάξης ανάμεσα στους φιλελεύθερους και τη ριζοσπαστική αριστερά εξηγεί σε μεγάλο βαθμό τον πανικό τους, αληθινό ή της υπερβολής, για το σχέδιο-απόφασης του Ανώτατου Δικαστηρίου το οποίο διέρρευσε. Οι «πολεμιστές της κοινωνικής δικαιοσύνης», επιμένοντας ότι οι εργαζόμενοι και οι εκμεταλλεζόμενοι μικροπαραγωγοί είναι η πηγή όλων των προκαταλήψεων και της αντίδρασης – όχι το καπιταλιστικό σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης– διαδίδουν την απόλυτα λανθασμένη αντίληψη ότι η ανατροπή της απόφασης του Ρόου εναντίον Γουέντ του 1973 ανοίγει μια «ολισθηρή κατηφόρα» η οποία απειλεί κάθε κατάκτηση που κέρδισαν με σκληρούς αγώνες οι καταπιεζόμενοι τα τελευταία πενήντα χρόνια.

Ο Μπαρνς επεσήμανε το γεγονός ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία των δημοσκοπήσεων, η αποδοχή σήμερα του δικαιώματος δύο ανθρώπων του ίδιου φύλου να παντρεύονται έχει αυξηθεί σε περισσότερο από το 70% του πληθυσμού. Η υποστήριξη του δικαιώματος να παντρευτούν δύο άτομα ανεξάρτητα από τη φυλή στην οποία θεωρείται ότι ανήκουν είναι ακόμα μεγαλύτερη.

Υπάρχει ευρεία υποστήριξη για τα «δικαιώματα Μιράντα», τα οποία θέτουν περιορισμούς στον τρόπο κατά τον οποίο έχουν τη δυνατότητα οι αστυνομικοί να σε παγιδεύσουν. Δεν υπάρχει καμία ουσιαστική αντίθεση στην πρόσβαση στην αντισύλληψη ή κίνηση προς την επαναφορά των «νόμων σοδομισμού» που στοχοποιούσαν τους ομοφυλόφιλους.

Τα δικαιώματα αυτά που κατακτήθηκαν από αγώνες του παρελθόντος αναγνωρίζονται σήμερα και υποστηρίζονται από εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους. Δεν θα είναι εύκολο να αφαιρεθούν, είπε ο Μπαρνς, ούτε υπάρχουν σημαντικές δυνάμεις που οργανώνονται με αυτό τον στόχο.

Οι σημαντικές αυτές μετατοπίσεις στην αντίληψη αφορούν επίσης και στο αυξανόμενο ενδιαφέρον για τα συνδικάτα, ανέφερε ο Μπαρνς. Πρόσφατη δημοσκόπηση έδειξε ότι περισσότεροι άνθρωποι έχουν μια ευνοϊκή στάση απέναντι στα συνδικάτα σήμερα από οποτεδήποτε άλλοτε τις τελευταίες πολλές δεκαετίες.

Δεν μπορούμε να πούμε κάτι παρόμοιο σε σχέση με τη στάση απέναντι στις αμβλώσεις από τότε που βγήκε η απόφαση Ρόου εναντίον Γουέντ το 1973 μέχρι σήμερα. Η απόφαση εκείνη υπονόμισε τον αγώνα για τα δικαιώματα των γυναικών. Πενήντα χρόνια αργότερα, η κοινή γνώμη για το δικαίωμα της επιλογής της άμβλωσης πιο ταξικά διαιρεμένη και πολωμένη από ποτέ άλλοτε.

Ο Μπαρνς εξήγησε ότι τα συνταγματικά δικαιώματα, το ομοσπονδιακό σύστημα ελέγχων και ισορροπιών και άλλα όρια και περιορισμοί στις εξουσίες της κυβέρνησης – που είχαν επικυρωθεί από τις κυρίαρχες οικογένειες πριν από 230 περίπου χρόνια ώστε να περιορίσουν τον πολιτικό φατριασμό ανάμεσα τους– εξυπηρετούν καλύτερα τις ανάγκες των εργαζομένων να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε ανεξάρτητα από τους εκμεταλλευτές και τους καταπιεστές μας από ό,τι οι υπερφίαλες κατάλογοι δικαιωμάτων που έχουν «παραχωρηθεί», κατάλογοι που χαρακτηρίζουν τα συντάγματα της Γαλλίας, του Καναδά, της Νότιας Αφρικής και άλλων «πεφωτισμένων» καθεστώτων.

Είναι καλύτερο για τους εργαζόμενους να διαθέτουν προστασίες κατά του κράτους των αφεντικών, παρά «δικαιώματα» που μας έχει «παραχωρήσει» (υπό όρους) το ίδιο το κράτος.

Οι κυρίαρχοι των ΗΠΑ, είπε ο Μπαρνς, προσπαθούν να συγκαλύψουν όλα τα κοινωνικά έκτροπα που δημιουργεί το σύστημα του κέρδους αντιστρέφοντας αυτά τα δεινά και μετατρέποντάς τα στο αντίθετό τους.

Ως παράδειγμα ανέφερε τις διαφημιστικές αφίσες στο μετρό της Νέας Υόρκης σήμερα, οι οποίες ισχυρίζονται ότι η χρήση ναρκωτικών ουσιών «με τον σωστό τρόπο» μπορεί να οδηγήσουν τους χρήστες στη «χειραφέτηση». Και τον πανηγυρισμό του δημάρχου Έρικ Άνταμς για τη νομιμοποίηση της χρήσης μαριχουάνας στην Πολιτεία ως μεγάλη πηγή εισοδήματος και πόλο έλξης επενδύσεων για τους θεσμοφύλακες της πόλης.

Ο Μπαρνς επεσήμανε ότι ο εκλιπών πρώην γεροϋσιαστής της Νέας Υόρκης –ο Ντάνιελ Πάτρικ Μόινιχαν, πολιτικός του Δημοκρατικού Κόμματος, μέλος των κυβερνήσεων και του Λίντον Τζόνσον και του Ρίτσαρντ Νίξον, και υπερασπιστής του καπιταλισμού με κλίση στη σοσιαλδημοκρατία– εισήγαγε έναν ορθό ορισμό αυτού του φαινομένου: «*Ελαττώνουμε την παραβατικότητα διά του ορισμού*». Περιγράφει, έλεγε ο Μόινιχαν, τον τρόπο κατά τον οποίο μερικοί αξιωματούχοι και δημόσιες προσωπικότητες, έχοντας να αντιμετωπίσουν αυξανόμενα κοινωνικά δεινά, «ωφελούνται από τον επανακαθορισμό του προβλήματος ως ουσιαστικά φυσιολογικού».

Οι τοπικές οργανώσεις του ΣΕΚ, είπε ο Μπαρνς, θα οργανώσουν τη μελέτη αυτού του άρθρου μαζί με άλλα του Μόινιχαν τα οποία περιγράφουν τον τρόπο κατά τον οποίο, κάτω από τις σύγχρονες συνθήκες, η οικογένεια είναι ο μόνος θεσμός στον οποίο μπορούν να στραφούν οι εργαζόμενοι για στήριξη αντιμετώπι με την ανεργία, την κοινωνική ανισότητα και άλλες κρίσεις που μας επιβάλλονται.

Το μέλλον για τους εργαζόμενους στις ΗΠΑ, τόνισε ο Μπαρνς, παραμένει άρρηκτα δεμένο με τη σοσιαλιστική επανάσταση της Κούβας, η οποία σηματοδότησε την ανανέωση της κομμουνιστικής ηγεσίας στην αμερικανική ήπειρο και πιο πέρα. Η κατάκτηση της κρατικής εξουσίας από τον εργαζόμενο λαό της Κούβας υπό την καθοδήγηση του Φιντέλ Κάστρο και του Αντάρτικου Στρατού, έδωσε ένα δυνατό παράδειγμα στους εργαζόμενους στις ΗΠΑ ως προς το τι είμαστε ικανοί να καταφέρουμε καθώς οικοδομούμε ένα επαναστατικό εργατικό κόμμα σε αυτήν εδώ τη χώρα.

Να υπερασπίσουμε την Ουκρανία! Έξω η Μόσχα τώρα!

«Δεν υπάρχει καμία πολιτική οργάνωση καλύτερα προετοιμασμένη από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα να εξηγήσει το διακύβευμα για τους εργαζόμενους σε μια νικηφόρα έκβαση κατά της εισβολής της Μόσχας στην Ουκρανία», είπε ο Τζον Στούντερ, αρχισυντάκτης της *Militant* και μέλος της Εθνικής Επιτροπής του ΣΕΚ στην εισήγησή του προς τη συνδιάσκεψη. Ο Στούντερ ήταν επικεφαλής μιας ομάδας που επισκέφτηκε τρεις φορές την Ουκρανία. Ταξίδεψαν εκεί σε δημοσιογραφική αποστολή το 2014 μετά την εργατική και λαϊκή εξέγερση του Μαϊντάν, η οποία ανέτρεψε το υποστηριζόμενο από τη Μόσχα καθεστώς. Στις ανταποκρίσεις τους περιέγραψαν τις συνθήκες που αντιμετώπιζαν οι εργαζόμενοι και τον αγώνα τους για την εθνική ανεξαρτησία.

Από την εισβολή της Μόσχας στις αρχές του έτους, τα μέλη του κόμματος έχουν διεξάγει μια εκστρατεία χρησιμοποιώντας την Ανακοίνωση της Εθνικής Επιτροπής του ΣΕΚ, η οποία εξηγεί ότι «το κόμμα κινητοποιεί τους υποψηφίους του να χρησιμοποιήσουν την προεκλογική καμπάνια του 2022 ώστε να παρουσιάσουν την αλήθεια και μια εξωτερική που έχει ως πολιτική αφετηρία τα συμφέροντα των εργαζόμενων στη χώρα και διεθνώς». Στην Ανακοίνωσή του, το ΣΕΚ υποστηρίζει χωρίς όρους τον αγώνα για ανεξαρτησία και εθνική κυριαρχία της Ουκρανίας και απαιτεί τον άμεσο τερματισμό των στρατιωτικών επιχειρήσεων και την κατοχή της Μόσχας.

Απαιτεί την παύση όλων των οικονομικών, τραπεζικών και εμπορικών κυρώσεων των ΗΠΑ κατά της Ρωσίας, τις καταστροφικές συνέπειες των οποίων αντιμετωπίζουν πάνω από όλα οι εργαζόμενοι στη Ρωσία. Οι κυρώσεις αυτές υποσκάπτουν την αλληλεγγύη μεταξύ των εργαζόμενων και των στρατιωτών στις δύο χώρες. Στην Ανακοίνωση το ΣΕΚ απαιτεί επίσης η Ουάσινγκτον να αποσύρει όλα τα πυρηνικά όπλα και τις ένοπλες δυνάμεις της από την Ευρώπη.

Ο Στούντερ, παραθέτοντας γραπτά του Β.Ι. Λένιν από τα πρώτα χρόνια της εθελοντικής Ένωσης Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, εξήγησε πως η υποστήριξη του ΣΕΚ για την αυτοδιάθεση της

Ουκρανίας πηγάζει από την πολιτική συνέχεια του κόμματος με τη Ρωσική Επανάσταση και την Κομμουνιστική Διεθνή υπό την καθοδήγηση των Μπολσεβίκων.

Τα μέλη του κόμματος έχουν διαδώσει την *Militant* –τη μόνη εργατική πηγή ειδήσεων για τον πόλεμο και των συνεπειών του– σε συνάδελφους και συναδέλφισσες στους χώρους εργασίας, σε εργατικές συνοικίες, σε απεργιακές πικετοφορίες και σε εργαζόμενους αγρότες.

Ο Στούντερ περιέγραψε το ενδιαφέρον για τεύχη του περιοδικού *New International* [Νέα Διεθνή] που είχαν δείξει οι συμμετέχοντες σε πρόσφατες εκθέσεις βιβλίου στην Αβάνα, την Τεχεράνη, το Λος Άντζελες και αλλού στις ΗΠΑ. Τα τεύχη αυτά εξηγούν τα βασικά αίτια των πολέμων στην εποχή του ιμπεριαλισμού και τον τρόπο κατά τον οποίο οι κυρίαρχοι των ΗΠΑ βγήκαν από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο στην κορυφή της ιμπεριαλιστών τροφικής αλυσίδας.

Ο λεγόμενος Αμερικανικός Αιώνας, όμως, έφτασε απότομα στο τέλος του πριν καλά-καλά αρχίσει, με ορόσημα τις ήττες της Ουάσιγκτον στους πολέμους της Κορέας και του Βιετνάμ, και με την αντίστοιχη σχετική εξασθένηση της δεσπόζουσας οικονομικής κυριαρχίας της.

Με τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης στις αρχές της δεκαετίας του 1990, οι κυρίαρχοι των ΗΠΑ είχαν χάσει τον Ψυχρό Πόλεμο, δεν τον είχαν κερδίσει όπως αρχικά διατυμπάνιζαν πολλοί από τους πολιτικούς, στρατιωτικούς και ακαδημαϊκούς απολογητές τους. Το γεγονός αυτό καταδεικνύει η σειρά των αδιέξοδων ή χαμένων πολέμων που διεξήγαγε η Ουάσιγκτον στο Ιράκ, τη Λιβύη, το Αφγανιστάν και αλλού.

Η έκβαση αυτή για τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ, όμως, δεν έχει συνοδευτεί από την άνοδο κάποιας νέας καπιταλιστικής δύναμης που να τον αντικαταστήσει, είπε ο Στούντερ. Το πόσο απίθανη είναι η εξέλιξη ενός νέου ιστορικού αντικαταστάτη της τελευταίας αυτοκρατορίας του κόσμου τέθηκε πολύ εύστοχα πριν από 35 περίπου χρόνια στην Απόφαση του συνεδρίου του ΣΕΚ με τίτλο «Τι σηματοδοτεί το κραχ του χρηματιστηρίου το 1987» που δημοσιεύτηκε στο τεύχος αρ. 10 του περιοδικού *New International*. «Παρά την εντατικοποίηση του ανταγωνισμού για κέρδη στη διεθνή αγορά», εξηγεί, «οι αντιμαχόμενες εθνικές κυρίαρχες τάξεις είναι όλες μαζί αλυσοδεμένες στην πτωτική τους πορεία, με επικεφαλής τους κυρίαρχους καπιταλιστές των ΗΠΑ».

Σήμερα, οι αντίπαλες καπιταλιστικές δυνάμεις σπεύδουν να προετοιμαστούν για μελλοντικές συρράξεις, παρακινούμενες από την εισβολή της Μόσχας. Η κατεύθυνση της καπιταλιστικής ανάπτυξης –μια πορεία προς τον φασισμό και τον παγκόσμιο πόλεμο, η οποία επιβεβαιώθηκε φρικιαστικά τον προηγούμενο αιώνα– φαίνεται πιο ξεκάθαρα στους εργαζομένους.

«Το μέλλον της ανθρωπότητας εξαρτάται από την ανεξάρτητη πολιτική οργάνωση των εργαζόμενων διεθνώς», είπε ο Στούντερ. «Από εμάς εξαρτάται να αφαιρέσουμε τη δυνατότητα διεξαγωγής πολέμων από τους εκμεταλλευτές, να αποτρέψουμε τις συμφορές προς τις οποίες προχωράει σκοντάφτοντας ο ιμπεριαλισμός.

«Πριν όμως από τέτοια ολέθρια γεγονότα, ως εργατική τάξη σε αυτή τη χώρα θα έχουμε την ευκαιρία μας. Έχουμε τη δυνατότητα να σφυρηλατήσουμε ένα μαζικό επαναστατικό προλεταριακό κόμμα ικανό να κινητοποιήσει και να καθοδηγήσει εκατομμύρια ανθρώπους να πραγματοποιήσουν μια σοσιαλιστική επανάσταση και να κατακτήσουν την κρατική εξουσία».

Κατά τη διάρκεια μιας έντονης συνεδρίασης ερωτήσεων και απαντήσεων μετά από την εισήγηση του Στούντερ, ένας από τους συμμετέχοντες ρώτησε αν κάποιος/α υποψήφιος/α του ΣΕΚ που εκλέγονταν στο Κογκρέσο θα υποστήριζε την αποστολή όπλων από την κυβέρνηση των ΗΠΑ στους Ουκρανούς.

«Δεν θα αντιπαρατεθούμε γύρω από τον τρόπο που οι Ουκρανοί προμηθεύονται όπλα για την υπεράσπισή τους από τις επιθέσεις της Μόσχας», είπε ο Στούντερ. «Αλλά ανέκαθεν η προλεταριακή διεθνιστική θέση του κομμουνιστικού κινήματος είναι και παραμένει «Ούτε ένα σεντ, ούτε ένας στρατιώτης για τους κυρίαρχους των ΗΠΑ και τον πολεμικό μηχανισμό τους! Καμία πολιτική εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση των αφεντικών!».

Οι κυρίαρχοι των ΗΠΑ δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να προωθούν τα δικά τους καπιταλιστικά συμφέροντα σε καθετί που κάνουν. Αν παρέχουν στρατιωτική βοήθεια, το κάνουν επιβάλλοντας ταυτοχρόνως προϋποθέσεις χωρίς αρχές. Επιπρόσθετα, αυξανόμενα στρώματα της άρχουσας τάξης των ΗΠΑ, καθώς και οι κυρίαρχοι της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ιταλίας και άλλων χωρών, ελίσσονται σήμερα έτσι ώστε να πιέσουν την ουκρανική κυβέρνηση να ενδώσει, να έρθει σε συμφωνία με τη Μόσχα και να προβεί σε σημαντικές εδαφικές και πολιτικές παραχωρήσεις. Οι φωνές αυτές των ιμπεριαλιστών επιθυμούν να βάλουν τέλος σε έναν πόλεμο τον οποίο θεωρούν όλο και περισσότερο απειλή για τα συμφέροντά τους.

«Οι αποφάσεις για την έναρξη και τον τερματισμό των πολέμων είναι αποφάσεις ταξικές. Για τους εργαζόμενους ο μόνος δρόμος προς τα εμπρός είναι να αγωνιστούμε για τη ενότητα των εργαζομένων στη Ρωσία και την Ουκρανία –καθώς επίσης στις Ηνωμένες Πολιτείες και αλλού– προκειμένου να ηττηθεί η εισβολή της Μόσχας».

Η οικογένεια και τα δικαιώματα των γυναικών

Το 1973 η *Militant* χαιρέτησε ως μεγάλη νίκη την απόφαση Ρόου εναντίον Γουέιντ του Ανώτατου Δικαστηρίου των ΗΠΑ η οποία ανέτρεπε μια σειρά από νόμους σε 46 Πολιτείες που περιόριζαν την πρόσβαση της γυναίκας στην άμβλωση κατά τους πρώτους τρεις μήνες της κύησης.

«Πενήντα χρόνια εμπειρίας στην ταξική πάλη μας έχουν διδάξει ότι εκείνη η εκτίμηση ήταν ανακριβής», δήλωσε η ηγέτιδα του ΣΕΚ Μέρι-Άλις Γουόττερς ξεκινώντας την εισήγησή της στη συνδιάσκεψη. «Έγινε γρήγορα σαφές ότι το δικαστικό διάταγμα έβλαψε τον αγώνα για την κατάργηση όλων των νόμων που ποινικοποιούσαν ή περιόριζαν τις αμβλώσεις».

Η απόφαση –την οποία το Ανώτατο Δικαστήριο στήριξε σε *πολιτική* και όχι συνταγματική βάση– «βραχυκύκλωσε τη δυναμική η οποία κέρδιζε έδαφος στον πολιτικό αγώνα ώστε να κερδηθεί η πλειονότητα της εργατικής τάξης, άντρες και γυναίκες, στο να αναγνωρίσει ότι το δικαίωμα μιας γυναίκας να αποφασίζει αν θα φέρει την κύησή της σε πέρας ή όχι αποτελεί προϋπόθεση για την ισότητα των γυναικών. Και να κατανοήσει ότι η εξάλειψη της θέσης των γυναικών ως «δεύτερο φύλο» είναι κεντρικό ζήτημα «στο πρόγραμμα για το οποίο χρειάζεται να αγωνιστεί η εργατική τάξη στην πορεία προς την απελευθέρωση».

Ουδείς δεν περιέγραψε με τόσο σαφή τρόπο αυτή την πορεία όσο ο Φρίντριχ Ένγκελς, ένας από τους ιδρυτές του σύγχρονου κομμουνισμού, είπε η Γουόττερς. «Πραγματική ισότητα μεταξύ αντρών και γυναικών», έγραφε το 1885, «μπορεί να γίνει πραγματικότητα μόνον όταν θα έχει καταργηθεί η εκμετάλλευση και των δύο από το κεφάλαιο και η ατομική εργασία στο σπίτι έχει μετατραπεί σε δημόσιο κλάδο της οικονομίας».

Η πρόσβαση στην άμβλωση υπό ιατρικά ασφαλείς συνθήκες έχει περιοριστεί δραστικά από το υψηλό της σημείο λίγο μετά από την απόφαση του 1973, επισήμανε η Γουόττερς. Η μεριτοκρατική ηγεσία οργανώσεων όπως η National Organization for Women [Εθνική Οργάνωση για τις Γυναίκες] «μετατράπηκαν σε κάτι που δεν είναι τίποτε παραπάνω από ένα εκλογικό εξάρτημα του Δημοκρατικού Κόμματος, με μικρό μόνον ενδιαφέρον για τα οικογενειακά ζητήματα που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη. Ταυτόχρονα, στους αντίπαλους των αμβλώσεων επιτράπηκε να αδράξουν ‘το δικαίωμα στη ζωή’ ως λάβαρό τους».

Militant/Hilda Cuzco

Η Μέρι-Άλις Γουόττερς στη συνδιάσκεψη: «Οι γυναίκες θα πρέπει να πάρουν πίσω το λάβαρο της ζωής από εκείνους που είναι αντίθετοι στην απελευθέρωση των γυναικών».

Αντί να καθαγιάζουμε μια εξαρχής κακή απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου, είπε η Γουόττερς, «το δικό μας σημείο αφετηρίας είναι ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρξει ένας δρόμος προς την απελευθέρωση των γυναικών χωρίς να

αντιμετωπιστούν οι ευρύτερες κοινωνικές κρίσεις που βαρύνουν την εργατική οικογένεια καθώς και να αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις και οι ευθύνες οι οποίες επιβαρύνουν τη γυναίκα ως φορέα της νέας ζωής».

Στη συνεδρία των ερωτήσεων και απαντήσεων αργότερα εκείνη την ημέρα, μία από τις συμμετέχουσες στη συζήτηση διαφώνησε με τον ισχυρισμό της Γουότερς ότι μια ακύρωση της απόφασης Ρόου εναντίον Γουέιντ θα ήταν κάτι θετικό. Ρώτησε τη Γουότερς τι εννοούσε όταν δήλωνε στην εισήγησή της ότι «το ΣΕΚ είναι το κόμμα της ζωής, όχι του θανάτου».

«Το να βγει από τη μέση η απόφαση Ρόου εναντίον Γουέιντ θα δημιουργήσει μια ευκαιρία για τους εργαζόμενους να διεξάγουμε τη συζήτηση που χρειαζόμαστε», απάντησε η Γουότερς. «Η δουλειά των δικαστηρίων δεν είναι να επιβάλλουν νομοθεσίες», όπως έγινε σε αυτή την περίπτωση, «αλλά να υποστηρίζουν τα δικαιώματα και τις προστασίες που έχουμε αποσπάσει από την άρχουσα τάξη με αγώνες οι οποίοι ανάγονται στο μακρινό παρελθόν, έως και στην Χάρτα των Δικαιωμάτων». Η απόφαση του 1973 ήταν ένα εμπόδιο στον αγώνα για την πρόσβαση σε ασφαλείς και ακίνδυνες αμβλώσεις, που είναι ένα κομμάτι μόνον του ευρύτερου αγώνα της εργατικής τάξης και για τις γυναίκες και για τους άντρες σήμερα, είπε η Γουότερς.

Είναι απαραίτητο «να απαντήσουμε σε εκείνους οι οποίοι καλύπτουν τις επιθέσεις τους στα δικαιώματα των γυναικών –μεταξύ άλλων και στην αποποινικοποίηση των αμβλώσεων– με τον μανδύα του ότι είναι ‘υπέρ της ζωής’. Το εργατικό κόμμα που αγωνίζεται για την απελευθέρωση της ανθρωπότητας είναι ένα κόμμα υπέρ της ζωής. Χρειάζεται να ανακτήσουμε το λάβαρο αυτό ως δικό μας».

Κατά την εισήγησή της, η Γουότερς επισήμανε καίριας σημασίας διδάγματα από τις σοσιαλιστικές επαναστάσεις στη Ρωσία το 1917 και την Κούβα το 1959. Η επανάσταση που ηγήθηκαν οι Μπολσεβίκοι «ήταν η πρώτη ευκαιρία για μια κυβέρνηση της εργατικής τάξης να καθοδηγήσει έναν αγώνα για την ισότητα των γυναικών».

Υπέδειξε την περιγραφή από τον κομμουνιστή ηγέτη Β.Ι. Λένιν της οικιακής δουλειάς την οποία αντιμετώπιζαν οι γυναίκες στη Ρωσία πριν από έναν αιώνα. Οι εξευτελιστικές αυτές συνθήκες θα αλλάξουν, είπε ο Λένιν, «μόνον όπου και όταν ξεκινήσει ένας γενικευμένος αγώνας (με επικεφαλής το προλεταριάτο που ασκεί την κρατική εξουσία) εναντίον αυτών των ανούσιων δουλειών του σπιτιού, ή μάλλον όταν αρχίσει ο εκτεταμένος μετασχηματισμός τους του σε μια ευρείας κλίμακας σοσιαλιστική οικονομία».

Όπως εξήγησε και ένας άλλος ηγέτης των Μπολσεβίκων, ο Λεόν Τρότσκι, αυτό προϋπέθετε την παροχή διαμερισμάτων και αγροικιών με τρεχούμενο νερό και ηλεκτροδότηση. Απαιτούσε σχολεία, θέσεις εργασίας, πλυντήρια και βρεφονηπιακούς και παιδικούς σταθμούς, την εξάλειψη του αναλφαριθμητισμού και την καταπολέμηση του αλκοολισμού και της ενδοοικογενειακής βίας.

Τα βήματα προόδου που επιτεύχθηκαν στη Σοβιετική Ένωση με την καθοδήγηση του Λένιν και τα οποία υπερασπίστηκε ο Τρότσκι καταργήθηκαν από την αντεπανάσταση της οποίας ηγήθηκε ο Στάλιν, μια από τις μεγαλύτερες ήττες που έχει αντιμετωπίσει ποτέ η εργατική τάξη, είπε η Γουότερς.

Αντλώντας διδάγματα από τη σοβιετική εμπειρία στο βιβλίο του *Η Προδομένη Επανάσταση* το 1936, ο Τρότσκι έγραφε ότι «Δεν είναι δυνατόν να ‘καταργήσεις’ την οικογένεια, χρειάζεται να την αντικαταστήσεις». Αυτό είναι ένα καθήκον που μπορεί να πραγματοποιηθεί, είπε η Γουότερς, μόνο με την εξάλειψη του οικονομικού καταναγκασμού του καπιταλισμού στον οποίο έχει θεμελιωθεί ο θεσμός της οικογένειας.

Η γυναίκα στην Κούβα

Η δεύτερη μεγάλη σοσιαλιστική επανάσταση του προηγούμενου αιώνα πραγματοποιήθηκε στην Κούβα. Ο Φιντέλ Κάστρο και άλλοι ηγέτες της επανάστασης ήταν εξαρχής αποφασισμένοι να αυξήσουν την ενεργό συμμετοχή των γυναικών σε όλες τις εκφάνσεις της κοινωνικής ζωής, με την εξάλειψη κάθε εμπόδιου προς την ανάληψη από αυτές πολιτικά καθήκοντα για την προώθηση της επανάστασης. Ο Φιντέλ επέμενε να ιδρυθεί μια οργάνωση γυναικών ώστε να καθοδηγήσει τις προσπάθειες αυτές. Η οργάνωση που τελικά

σχηματίστηκε είναι η Ομοσπονδία Γυναικών Κούβας. Τα τεράστια αυτά επιτεύγματα καταγράφονται στο βιβλίο *Γυναίκες στην Κούβα: μια επανάσταση μέσα στην επανάσταση που επιμελήθηκε η Γουότερς*.

Federation of Cuban Women

Βίλμα Εσπίν, πρόεδρος της Ομοσπονδίας Γυναικών Κούβας, σε συνέδριο στην Αβάνα, Μάρτιος 1980, μαζί με τον Ραούλ Κάστρο και Φιντέλ Κάστρο, δεξιά. Οι ηγέτες της επανάστασης ήταν αποφασισμένοι να αυξήσουν τη συμμετοχή των γυναικών, να εξαλειφθεί κάθε εμπόδιο προς το να αναλάβουν πολιτικά καθήκοντα.

Το επίκεντρο του αγώνα για την απελευθέρωση των γυναικών σήμερα δεν είναι οι αμβλώσεις, κατέληξε η Γουότερς. Είναι η οικογένεια. Είναι κομμάτι μιας γραμμής πλευσης για την προώθηση «του εργατικού αγώνα για την κρατική εξουσία –για τη δημιουργία των υλικών και των κοινωνικών συνθηκών που θα δώσουν τη δυνατότητα σε γυναίκες και άντρες να πραγματοποιήσουν τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις της ανθρώπινης υπόστασής μας. Αυτό σημαίνει την πλήρη συμμετοχή στην κοινωνική εργασία και την ικανότητα λήψης συνειδητών αποφάσεων, επωφελούμενοι από τις προόδους της ιατρικής επιστήμης, σχετικές με την αναπαραγωγή καθώς και την παραγωγή.

«Αυτός είναι ο δρόμος, όχι μόνο προς την απελευθέρωση της εργατικής τάξης», είπε η Γουότερς, «αλλά και για την εξάλειψη των ιστορικών ριζών της καταπίεσης της γυναίκας».

Η συνδικαλιστική δουλειά του ΣΕΚ

Τα μέλη του ΣΕΚ συμμετέχουν ενεργά στα σωματεία μας και δραστηριοποιούμαστε στο ευρύτερο εργατικό κίνημα, είπε στη συνδιάσκεψη η Μέρι Μάρτιν, καθοδηγήτρια της συνδικαλιστικής δουλειάς του κόμματος. «Ως εργαζόμενοι δείχνουμε τις ικανότητές μας όταν διευρύνουμε την αλληλεγγύη ο καθένας με τον αγώνα του άλλου».

Η Μάρτιν ανέφερε μερικές απεργίες που έγιναν πέρυσι από μέλη του συνδικάτου Αρτοζαχαροπλαστέιων, Καπνοβιομηχανίας και Αλευρόμυλων [Bakery, Confectionary, Tobacco Workers and Grain Millers – BCTGM] στις εταιρείες Frito-Lay, Nabisco, Kellogg's και Jon Donaire. Οι εργαζόμενοι πάλεψαν να βάλουν τέλος στις «βάρδιες αυτοκτονίας» που διαλύουν την οικογενειακή ζωή και θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια και την υγεία των εργαζομένων, σημειώνοντας μερικές κατακτήσεις και σημαντική αλληλεγγύη.

Το ΣΕΚ έχει οργανώσει ομάδες μελών του, που ονομάζονται φράζιες, στο BCTGM σε κάθε περιοχή στην οποία το κόμμα έχει τοπική οργάνωση, παράλληλα με φράζιες σε συνδικάτα στους εμπορευματικούς σιδηροδρόμους σε έξι πόλεις. Έχει επίσης επεκτείνει το είδος δουλειάς που πιάνουν τα μέλη του κόμματος σε χώρους εργασίας οργανωμένους από το BCTGM, ανοίγοντας τις δυνατότητες τόσο για συνδικαλιστική όσο και για πολιτική ζωή σε περισσότερα από τα στελέχη του κόμματος.

USW Local 1449 Χαλυβουργοί, μέλη του συνδικάτου, αντιμέτωποι με λοκ άουτ από την εταιρεία Collins Aerospace, στην Γιούνιον, Γουέστ Βιρτζίνια, σε πορεία εκεί στις 4 Ιουνίου, ενημερώνοντας για τον αγώνα τους και κερδίζοντας αλληλεγγύη.

Η Μάρτιν εξέτασε μερικές από τις πρόσφατες εμπειρίες στα συνδικάτα. Τα μέλη του κόμματος μαζί με συναδέλφους και συναδέλφισσές μας και άλλους στη έχουν συμβάλει στη διεύρυνση της υποστήριξης προς το συνδικάτο των ανθρακωρύχων Ενωμένοι Εργαζόμενοι Ορυχείων Αμερικής [United Mine Workers of America –

UMWA] που απεργεί κατά της εταιρείας Warrior Met Coal στο Μπρούκγουντ της Αλαμπάμα, εδώ και πάνω από ένα χρόνο.

Έχουν συμβάλει στην εξασφάλιση υποστήριξης ανάμεσα σε εργάτες και αγρότες προς μια 48ωρη απεργία σιδηροδρομικών στην εταιρεία Canadian Pacific τον περασμένο Μάρτη.

Κι έχουν διαδώσει την αλήθεια, μέσα από τις σελίδες της *Militant* και διαμέσου συνδικαλιστικών διαύλων, για τον θάνατο δύο εργατών αρτοποιίας σε χώρους δουλειά που δεν είναι οργανωμένοι από το συνδικάτο στη Βόρεια Καρολίνα.

Ταυτόχρονα, τα μέλη του ΣΕΚ διεξάγουν τις προπαγανδιστικές εκστρατείες του κόμματος ανάμεσα στους συναδέλφους και τις συναδέλφισσές τους στους χώρους δουλειάς, καθώς συμμετέχουν σε εβδομαδιαία βάση στις δραστηριότητες της τοπικής οργάνωσης του κόμματος για να διευρύνουν τη διάδοση του προγράμματος του κόμματος ανάμεσα σε εργαζόμενους σε εργατικές συνοικίες, σε απεργιακές πικετοφορίες και σε εκδηλώσεις κοινωνικής διαμαρτυρίας και πολιτικές εκδηλώσεις.

Τη συνδικαλιστική και πολιτική αυτή δουλειά που περιέγραψε η Μάρτιν ακολούθησε την τελευταία βραδιά της συνδιάσκεψης μια ζωνρή συγκέντρωση, η οποία περιλάμβανε ομιλίες με σχόλια από 13 συμμετέχοντες στη συνδιάσκεψη από τις ΗΠΑ, τον Καναδά, το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Νέα Ζηλανδία.

Η Μάγκι Τράου, μέλος της τοπικής οργάνωσης του Σινσινάτι, περιέγραψε τις προσπάθειες που αυτή και οι οργανωμένοι στο BCTGM συνάδελφοί της κατέβαλαν εκεί για να οργανώσουν υποστήριξη προς τους ανθρακωρύχους της Αλαμπάμα.

Ο Τζον Χόκινς, μέλος του κόμματος από το Σικάγο, μίλησε για τη δουλειά που έκαναν πρόσφατα μέλη του ΣΕΚ για να εξασφαλίσουν υποστήριξη από εργαζόμενους αγρότες στις ΗΠΑ για ένα μήνυμα αλληλεγγύης προς τους Κουβανούς αγρότες στην 63^η επέτειο της ριζικής αγροτικής μεταρρύθμισης της Κούβας και την 61^η επέτειο της ίδρυσης της Εθνικής Ένωσης Μικρών Αγροτών (ANAP). Η εργατοαγροτική συμμαχία η οποία κατέστησε δυνατή τη σοσιαλιστική επανάσταση της Κούβας χτίστηκε επάνω στα θεμέλια της αγροτικής μεταρρύθμισης.

Ο Όσμπορν Χαρτ, υποψήφιος του ΣΕΚ στις εκλογές για τη Γερουσία των ΗΠΑ από την Πενσυλβάνια, περιέγραψε τις ευκαιρίες που ανοίγονται για να χρησιμοποιηθεί η προεκλογική καμπάνια, μεταξύ άλλων και της εντατικής εκστρατείας που θα ξεκινήσει αμέσως μετά από τη συνδιάσκεψη. Στην Πολιτεία αυτή, το κόμμα συγκεντρώνει υπογραφές εγγεγραμμένων ψηφοφόρων ώστε να έχει πρόσβαση στα ψηφοδέλτια ο Κρις Χέπνερ ως υποψήφιος του κόμματος για το Κογκρέσο των ΗΠΑ από την Φιλαδέλφεια.

Μετά από μια έκκληση για οικονομική στήριξη συγκεντρώθηκαν 44.769 δολάρια για τη χρηματοδότηση της δουλειάς του κόμματος και η εκδήλωση έκλεισε τραγουδώντας τη «Διεθνή», τον αγωνιστικό ύμνο της παγκόσμιας εργατικής τάξης.

Militant/Arnold Weissberg

Πάνω αριστερά, ο Βίνσεντ Όγκερ, στην πρώτη του συνδιάσκεψη, είπε, «Θα ήθελα να μάθω περισσότερα για την ιστορία του ΣΕΚ και τη μακρά παράδοσή του που εκτείνεται μέχρι τους Μπολσεβίκους».

«Απόλαυσα το σεμινάριο για την Ανεξάρτητη Εργατική Πολιτική», είπε στην *Militant* ο Ζακόμπ Πιρό από το Μοντρεάλ που συμμετείχε για πρώτη φορά στη συνδιάσκεψη του ΣΕΚ. «Κατά τη διάρκεια του κινήματος κατά του ρατσιστικού φυλετικού διαχωρισμού το Κομμουνιστικό Κόμμα στις ΗΠΑ έλεγε στα μέλη του να συμβάλουν στην εκλογή των υποψηφίων του Δημοκρατικού κόμματος».

«Σε αντίθεση με το ΚΚ, ο Μάλκολμ Χ και το ΣΕΚ δίδαξαν τους αγωνιστές για τα δικαιώματα των Μαύρων, 'να μην εμπιστεύεστε τον καταπιεστή σας'». Το ίδιο ζήτημα έχουν να αντιμετωπίσουν οι αγωνιστές που προσπαθούν να αλλάξουν τον κόσμο σήμερα, πρόσθεσε.

«Θέλω να μάθω περισσότερα για την ιστορία του ΣΕΚ και την μακρά επαναστατική παράδοσή του που εκτείνεται μέχρι τους Μπολσεβίκους», είπε ο Βίνσεντ Όγκερ από το Σιάτλ, στην πρώτη του επίσης συνδιάσκεψη του κόμματος.

Την επόμενη ημέρα μετά τη συνδιάσκεψη του ΣΕΚ, οργανωμένοι υποστηρικτές του κομμουνιστικού κινήματος από όλο τον κόσμο συναντήθηκαν με ηγέτες του κόμματος για να σχεδιάσουν τη δουλειά του επόμενου έτους. Το βοηθητικό σώμα των υποστηρικτών οργανώνει την παραγωγή, την εκτύπωση και τη διανομή των βιβλίων ηγετών του ΣΕΚ και άλλων επαναστατών για τις εκδόσεις Pathfinder Press και οργανώνει με συστηματικό τρόπο τη συγκέντρωση οικονομικών πόρων που χρησιμοποιεί το ΣΕΚ για την πολιτική δουλειά του.

Φέτος οι υποστηρικτές οργάνωσαν ένα περίπτερο στην κεντρική αίθουσα συνεδριάσεων για να δείξουν στους σύνεδρους τη δουλειά που έχουν πραγματοποιήσει εφαρμόζοντας την πρόταση του κόμματος στα τέλη του 2021 να αρχίσουν να μορφοποιούν βιβλία για τους τυφλούς ή ανθρώπους με περιορισμένη όραση σε αρκετές προσβάσιμες μορφές, από ακουστικά βιβλία έως εκείνα με γραφή μπράιγ. Ήταν μια από τις εκθέσεις με τη μεγαλύτερη επισκεψιμότητα στη συνδιάσκεψη.

<https://themilitant.com/2022/06/25/taking-the-socialist-workers-partys-program-to-the-toilers/>